

TAKÁCS ZSUZSA

Van Exem atya levele Périér érseknek
Kalkuttai Teréz ügyében

*Ő rám és Kegyelmességedre bízta a döntést,
hogy elengedjük-e, hogy a Rend kereteiből
kilépve a nyomorultak között folytassa
munkáját. Ami pedig az írásait illeti,*

*elégetem, megtartom vagy elküldöm
Önnek. Meghagytam neki, éljen a jelenben,
semmiképp sem a jövőben. Kicsit több
vezeklést, jóval több lemondást hagytam*

*jóvá, ő maga kérte ezt, bár nem hiszem,
hogy többet tudna tenni, mint amennyit tesz.
Ragaszkodom, írtam, a vidám, azonnali,*

*vak engedelmességhez, és megtiltottam
a képzelődést, de beleborzongok
a gondolatba, hogy Urunk hangját hallja.*

Teréz újabb levele Périer érseknek

*Mint az evangéliumi asszony jelentkezem
újra. Sürgesse meg a döntést, Kegyelmes
Uram! Rómában nem értik Kalkuttát.
Ha munkám csak emberi, elvész a halálom*

*után, ha Istené azonban – sokáig élni fog.
A szegényekért jöttem Indiába, és tizenkilenc
éve hogy líceumunkban bengálit, hindit és
földrajzot tanítok a gazdag gyerekeknek.*

Máriához folyamodtam, kérje meg Fiát,
ne kívánja tőlem, hogy itt hagyjak mindent,
amit szeretek – de nem jön válasz.

Szomjúságot érzek és rettegek, hogy
elhallgat a Hang. A koldusokkal
együtt az utcán haldoklik Jegyesem.

Virágvasárnap

Mióta utamra engedett a Rend, néma vagy.
Faltól-falig verődik denevér-szívem;
napfényről kitiltva visszhangját követem.
Könyörgök, ne nyiss a kertre ablakot!

A teafa gyökerét féreg támadta meg,
a mangrove-bokrok tövig elszáradtak.
Mint alkalmatlan cseléd félreértettem
volna parancsodat? Vagy túlzásokba

estem *szláv természetem* miatt?
Éjszakád alagút két városrész között.
Vasajtó állja el a Gangeszhez vezető

utat, füst gomolyog a másik oldalon,
Bukott Angyalod marka fojtogat.
Szirom helyett tövissel hintem utadat.

Szabad Nővéreket szeretnék

A tegnap esti hírektől megriadtam, félek,
hogy túl nagy nyilvánosság övez. Hideg
közönnyel tudomásra hozták Kalighatban,
szerencsésnek tekinthetem magam, hogy

nem lőttek le, vagy nem vertek meg eddig.
Minden Nővér tudja, nincs édesebb fizetség,
mint vértanúként Érte halni meg. –
Az első percben magam is fölujjongtam.

Csak hát a közelgő ünnepek! Az ezerkétszáz-
tizenkét gyerek! A hinduk szeptemberben,
Idd ünnepére a moszlimok s a keresztények

karácsonyra játékot, ruhát és élelmiszert kapnak.
A forrongások s az éhínség miatt a Názáreti
Családot elküldik a befogadó helyek.

FÜRJES GABRIELLA

kézen állok. indulok.

mintha csomagolnának körülöttem
az istenek. elhagyni készülnek
a Földet, hogy megmentsem, a fejem
fölé emelem, és két lábbal tartom
az eget. kézen állok, és figyelek.
ha kérdeznéd, a legjobban mit szeretek,
hát ezt. megfordítani a homokórát,
ha leperreg, a helyemet a konyhában,
hogy egy darabig ne szemben üljek
veled, leves előtt fagyit enni, reggel
feküdni és este kelni, a lábadoz
hajtani a fejemet, utánad szaladni,
és a buszon háttal ülni neked. egyre
távolodni, elhagyni téged, magamat,
az időt, a teret, mint az istenek.
bőröndök vesznek körül, a kezemben
leltár, mit nem szabad elfelednem,
ha indulok. kézen állok, nézek
föl és le. ma meddig érek.

JÁNOSA ESZTER

hintázom

nézem a kutyát
nem eresztem
nézem
mondom neki:
halál-halál
halál-halál
halál-halál
nem érti meg

ALICE OSWALD

Áldás tengeri madarakra

Tenger madarai szerte-
széjjel, beleakadunk
hálójába, és küzdünk
a lebegő térrel.

Imádkozz értünk, hogy
a szél ha nekifeszül, össze
ne zúzza borzasztó súlya
szárnycsontunk keresztjét.

Isten, ki tollat adtál ránk,
emelj fel, ha zuhanunk;
óvd meg szánkban az üvöltést,
s a sárga csillagot szemünkben.

Krisztus, tedd simává
a teremtmény útját, ahogy
tévelygő testből a lélek
súly vagy határ nélkül éled.

Szent lelke az égnek,
fújd le rólunk a világot,
adj levegőt, amennyit csak bírunk,
s amennyi bennünket bír meg.

Kérd értünk e titokzatos,
csupasz teret – hol azt kiabáljuk
Ó, ég, ne végy semmibe minket
Ó, tenger, ne végy semmibe minket.

(Varga Mátyás fordítása)